

[Aksel Larsen.]

det ærede medlem hr. Steen så udmærket sagde om den hårrejsende høje valgrets-alder i Danmark, og jeg begriber ærligt talt ikke dem, der modsætter sig valgrets-alderens nedsættelse. Ja, bevares, jeg begriber, at de kan mene at skyldte visse af deres vælgere en hensyntagen. Jeg kan forstå, at de tænker på, at der er en del af deres vælgere, som er hildede i mere eller mindre oldnordiske, reaktionære forestillinger om, at forstanden først kommer med fuldskæg og det grå hår, men hvis de vil se sagligt og nøgternt på det, må de erkende, at der sker ikke afgørende forandringer og mindst af alt en revolution, fordi man sætter valgrets-alderen ned. Valgrets-alderen er i Danmark højere end i alle andre lande, og sidst har man jo i Sverige og Norge fået valgrets-alderen ned til de 21 år. Jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. Harald Petersen eller det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft mener, at tilstandene af den grund blev fuldkommen utålelige i disse lande. Hvis de mener det, tager de i hvert fald fuldstændig fejl, men jeg tror ikke, at de mener det, og derfor synes jeg, at de burde i hvert fald i deres sjæls inderste give mig ret i, at man uden at løbe nogen synderlig risiko kan nedsætte valgrets-alderen til de 21 år. Det, man diskuterer, er, om 21 år bør være bundgrænsen, eller om den skal længere ned, men selvom vi i og for sig kunne nære et ønske om det, skal vi være tilfredse, om vi når denne nedsættelse, så Danmark kommer på linie med i hvert fald flertallet af de lande, der kan være tale om at sammenligne det med.

Til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft er der jo ikke så forfærdelig meget at sige. Hans parti er principielt tilhænger af 21 års valgrets-alder, det står oven i købet i partiets program, og således motiveret er det ærede medlems modstand mod 21 års valgrets-alderens gennemførelse ualmindelig let forståelig.

Det ærede medlem hr. Harald Petersen kom med en ny og aldeles forbløffende dansk demokratisk ide, nemlig at Gallup-institut-tet, såvidt jeg forstod det ærede medlem, ved sine undersøgelser skal afgøre, hvordan rigsdagen skal lovgive. Jeg ved nok, at man er nået meget langt frem i dansk demokrati, man er nået så langt frem, at et etparti-system forsåvidt er gennemført, som social-demokratiets hovedbestyrelse kan træffe afgørende beslutning om hele Danmarks udenrigspolitiske placering. Men jeg tror ikke, man skal gå endnu videre og lade Gallup-instituttet træde i kraft. Naturligvis kan Gallup-institutts undersøgelser vise,

at stemningen i partierne er delt, men det er jo ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, hvorvidt det er rimeligt at gennemføre den reform, der her er foreslået, eller det ikke er rimeligt, og det er det, vi skal diskutere. Det ærede medlem hr. Harald Petersen gør opmærksom på, at man bør ikke løse spørgsmålet om valgrets-alderens nedsættelse isoleret for kommunernes vedkommende, men i sammenhæng med en forfatningsrevision, og han siger, at der jo er nedsat en forfatningskommission af regeringen, men denne kommissions arbejde er ganske vist saboteret, så længe denne regering har levet. Nu er det vistnok sådan, at forfatningskommissionen blev nedsat af den foregående regering, som det ærede medlem hr. Harald Petersen var medlem af, og han var kommissionens næstformand. Det er ganske vist rigtigt, at forfatningskommissionens arbejde er blevet saboteret af den nuværende regering, det lader sig ikke bestride, men det er ikke mærkeligt, for, som vi kommunister så tit har hævdet, vi fik en ny regering i efteråret 1947, men ikke nogen ny politik, og da den foregående regering og forfatningskommissionens formand, den daværende statsminister og dens første næstformand, det ærede medlem hr. Harald Petersen, med flid saboterede forfatningskommissionens arbejde i de to år, de havde med det at gøre, er der jo egentlig ikke noget overraskende i, at tempoet efter regeringsskiftet har været, skal vi udtrykke os høfligt, nøjagtigt ligeså stærkt, som da det ærede medlem hr. Harald Petersen var næstformand i forfatningskommissionen. Det er jo ikke tilfredsstillende, at det går således med kommissionen, og jeg er klar over, at der skal ske noget ganske ekstraordinært, før man dels får den fornødne fart i arbejdet, dels får indført en så fornuftig arbejdsordning, at det overhovedet kan give resultat. Jeg mener med andre ord, at så længe parti- og styrkeforholdet på rigsdagen er, som det er, skal man desværre ikke nære altfor stort håb om at nå noget resultat af drøftelserne eller rettere sagt de manglende drøftelser om en forfatningsændring. Men det betyder ikke, at man behøver at lade spørgsmålet om valgrets-alderen hvile, og jeg er vældig tilhænger af, at man benytter lejligheden til at nedsætte valgrets-alderen ved alle de offentlige valg, hvor det kan lade sig gøre at nedsætte denne, uanset hvad grundloven bestemmer om valgrets-alder til folketing og landsting.

Naturligvis er det rigtigt, at i 1936 stillede kommunisterne forslag om en lavere valgrets-alder til de kommunale valg; da gik soci-